

Рівненський державний гуманітарний університет
Історико-соціологічний факультет
Кафедра політичних наук

УДК 32.001.76
ББК 66.0
П 50

**ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ: СВІТОВИЙ ТА
ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД.** Матеріали II міжвузівської
науково-практичної конференції молодих політологів.
24 листопада 2010 р. – Рівне: РДГУ, 2011. – 194 с.

ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ: СВІТОВИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД

**Матеріали II міжвузівської науково-практичної
конференції молодих політологів**

24 листопада 2010 р.

Ухвалено до друку рішенням кафедри політичних наук РДГУ.
Протокол № 2 від 17 лютого 2011 р.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2011

Рівне – 2011

ЗМІСТ

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

<i>Мельник Алла</i>	Політика пам'яті особистості	9
<i>Сайгафарова Елеонора</i>	Середній клас як основа стабільного розвитку сучасної України	11
<i>Малиновська Наталія</i>	Політика європейських держав щодо іммігрантів-мусульман	13
<i>Макарук Надія</i>	Агенти політичної соціалізації студентської молоді в Україні	16

СЕКЦІЯ 1. Теоретичні аспекти аналізу політичної модернізації

<i>Байрак Сергій</i>	Інститути громадянського суспільства і держава	19
<i>Гаврилюк Світлана</i>	Маніпулятивна складова політичної влади	21
<i>Кац Еліна</i>	Інформаційний простір і побудова громадянського суспільства	23
<i>Куницька Ганна, Троценко Валерій</i>	Проблема більшості та меншості в теорії демократії	26
<i>Мишляєв Тарас</i>	Членство в Євросоюзі як чинник трансформації національних політичних систем	28
<i>Мельник Ірина</i>	Сутність і різновиди політичного екстремізму	30
<i>Патлашинська Ірина</i>	Типологічні особливості миротворчої діяльності	33
<i>Венгринюк Лілія</i>	Статус нації як інституційованої форми та випадкове явище Роджерса Брюейкера	36

<i>Камзьол Валентина</i>	Інформаційне забезпечення діяльності громадських організацій	39
<i>Криворучко Наталія</i>	Тоталітаризм і XXI століття	42
<i>Герасимчук Іванна</i>	Роль партій у політичній модернізації суспільства	45
<i>Левчук Юрій</i>	Авторитарна і демократична моделі політичної модернізації	47
<i>Горбатюк Катерина</i>	Демократія і неопатримоніалізм у сучасних теоріях політичного розвитку	49
<i>Гривіцький Вадим</i>	Розвиток пеніцітарної системи в умовах модернізації	51
<i>Житнік Олена</i>	Основні технології формування іміджу політичного лідера	54
<i>Левіцький Андрій</i>	Сучасні інформаційні технології як чинник демократизації	56
<i>Осадчук Олена</i>	Політичний імідж як технологія	60
<i>Стельмах Валерій</i>	Механізми представницької демократії	62
СЕКЦІЯ 2. Політична модернізація: міжнародний та регіональний досвід		
<i>Бойківський Любомир</i>	Лібералізація газового ринку ЄС: виклик для Росії	65
<i>Генега Ірина</i>	Концептуальні засади зовнішньої політики Російської Федерації	68
<i>Коваленко Людмила</i>	Європейський союз: нормативно-правове забезпечення виборчого процесу	70
<i>Петрович Інна</i>	Електоральний аналіз сучасної політичної ситуації в країнах Латинської Америки	72

<i>Руденко Катерина</i>	Націоналістичні партії Великобританії	74	<i>Карпенюк Юлія</i>	Повноваження виконавчих органів місцевого самоврядування у сфері соціального захисту: вітчизняна специфіка	100
<i>Стукан Ірина</i>	Особливості інтеграції Хорватії до Європейського уроки для України	75	<i>Артемів Віталій</i>	Вплив зовнішньополітичних факторів на національні інтереси України	102
<i>Федорак Світлана</i>	Проблема невизнаних держав Кавказького регіону: зовнішньополітичний фактор	79	<i>Багнюк Олександр</i>	Перспективи України на сучасному етапі євроінтеграції	105
<i>Брень Сергій</i>	Загальна ситуація зі свободою слова в Республіці Білорусь	81	<i>Бразалук Любов</i>	Розвиток інституту президентства в Україні	107
<i>Варжель Надія</i>	Студентський революційний рух у Росії кінця XIX - початку XX ст. як фактор політичної модернізації	83	<i>Вавулич Олександр</i>	Проблеми базування Чорноморського флоту Російської федерації на території України	110
<i>Климчук Тетяна</i>	Стратегія розширення НАТО за рахунок східних країн	84	<i>Вусатий Борис</i>	Спортивна політика України в умовах глобалізації	112
<i>Конончук Оксана</i>	Реформи М.М. Сперанського і їх роль у модернізації політичної системи Російської імперії	86	<i>Васильєва Олександра</i>	Жіночий рух в Україні як необхідний елемент розвитку громадянського суспільства	115
<i>Кобець Сергій</i>	Відносини РФ та НАТО на сучасному етапі розвитку системи колективної безпеки	88	<i>Галганець Сергій</i>	Вплив ЗМІ на формування електоральної поведінки громадян України	117
<i>Мельник Наталія</i>	Проблема взаємних територіальних претензій між Україною та Румунією	90	<i>Горбова Юлія</i>	Україна і Польща: моделі політичної модернізації	121
<i>Сотніков Ілля</i>	Врегулювання конфліктів та миротворчий процес	93	<i>Гольберт Юлія</i>	Діяльність молодіжних громадських націоналістичних організацій в Україні	123
<i>Філіпцов Олексій</i>	Транскордонне співробітництво як чинник європейської інтеграції України	95	<i>Градовий Павло</i>	Перший всеукраїнський референдум	125
	СЕКЦІЯ 3. Проблеми і перспективи політичної модернізації в Україні		<i>Григор'єва Юлія</i>	Особливості формування багатопартійної системи в Україні	127
	Підсекція 1		<i>Дзерун Сергій</i>	Національна ідея як чинник політичної модернізації	129
<i>Українець Віктор</i>	Профілактика етнічного екстремізму в Україні	97	<i>Карпюк Тарас</i>	Формування німецького етнодемографічного сегменту Волині 1800-1945 рр.	131

<i>Кондратюк Марія</i>	Політико-адміністративна модернізація політичної системи України	134	<i>Пшенична Олена</i>	Політична еліта як чинник демократизації в сучасній Україні	170
<i>Кравчук Інна</i>	Стратегія та напрямки розвитку екологічної політики України за роки незалежності	136	<i>Ралець Андрій</i>	Право на свободу слова і думки в сучасній Україні	173
<i>Красько Ольга</i>	Проблема реалізації прав людини в Україні	139	<i>Самчук Інна</i>	Правляча еліта в Україні: особливості формування та функціонування	175
<i>Кузьменко Віталій</i>	Інформаційна безпека України	141	<i>Сверба Людмила</i>	Громадська оцінка діяльності „помаранчевої” політичної еліти	177
<i>Ліннік Юрій</i>	Цензура і свобода слова в Україні: політичний аспект	144	<i>Сирота Дмитро</i>	Особливості оптимізації виборчого процесу на місцевих виборах 2010 р. в Україні	180
Підсекція 2					
<i>Штука Ірина</i>	Аспекти модернізації політичної системи України	147	<i>Тимошенко Віта</i>	Політичні технології в сучасній Україні	182
<i>Пікула Микола</i>	Місцеві вибори – 2010 в Рівному: погляд зі сторони	150	<i>Шимко Ольга</i>	Модернізація державного управління в контексті реформування політичної системи України	186
<i>Троян Віктор</i>	Національна ідентичність у вимірі сучасного українського суспільства	153	<i>Ярмолюк Оксана</i>	Проблеми молодіжної політики в сучасній Україні	189
<i>Янчарук Олег</i>	Проблеми політичної модернізації в Україні	155	<i>Шмигельська Ольга</i>	Особливості взаємодії державної влади і молоді в процесі демократизації українського суспільства	192
<i>Луцук Марія</i>	Особливості електоральної культури в сучасній Україні	158			
<i>Макарчук Наталія</i>	Вітчизняна специфіка формування іміджу політичного лідера	160			
<i>Мищук Ольга</i>	Вектори еволюції політичної культури сучасної України	163			
<i>Овдійчук Ірина</i>	Проблема демократичності виборчих технологій на президентських виборах 2010 р. в Україні	165			
<i>Ошурко Юлія</i>	Діяльність політичної опозиції як складова демократизації в сучасній Україні	168			

законодавчою гілками влади, ніж це передбачав Основний Закон. Останній крок президента щодо висунення на майбутніх виборах глави держави кандидата від влади та його ставленика, тодішнього прем'єр-міністра В. Януковича, взагалі призвів до краху ретельно відбудованої ним системи владних відносин. Л. Кучма грав роль не арбітра, навіть коли вибори призвели до гострої кризи в державі, він свідомо посідав чітку позицію однієї сторони. Проте, процеси переоформлення владних відносин та зміна елітного складу на політичній арені спричинили появу нової парламентсько-президентської республіки, де глава держави за нормами оновленої Конституції мав скорочені повноваження.

Період 2000–2004 рр. характеризується проголошенням Всеукраїнського Референдуму. Намагання Президента збільшити свій вплив на прийняття стратегічно важливих державних рішень через зміну президентських повноважень та структури політичної системи країни. У цей період Україна вперше зіткнулась з таким явищем, як опозиція – в основі недовіри до інституту президентства і персонально до Л. Кучми лежало недотримання демократичного принципу реального розподілу влад, що призвело до «помаранчевої революції» – кризи 2004 р.

Кінець 2004–2005 рр. ознаменувався президентськими виборами, «помаранчевою» революцією та прийняттям змін до Конституції. Відбулася зміна обсягу повноважень глави держави та основних гілок влади. Прийняті зміни мали недоліки, які проявилися як в юридичному оформленні, так і в політичній практиці.

2006–2007 рр. – період практичного застосування норм оновленої Конституції. Розвиток владного механізму супроводжувався, перш за все, з'ясуванням взаємин між гілками влади.

1 жовтня 2010 р. Конституційний суд скасував політреформу 2004 року і повернув у дію Конституцію 1996 року. Таким чином, форма правління в Україні перетворюється з парламентсько-президентської на президентсько-парламентську. Згідно з Конституцією 1996 р. Президент призначає за згодою ВР прем'єр-міністра та генерального прокурора. Припиняти їхні повноваження він може одноосібно. Президент призначає за поданням прем'єр-міністра міністрів, керівників інших центральних органів виконавчої влади, а також голів місцевих державних адміністрацій. Припиняти їхні повноваження він може одноосібно.

Таким чином, Президент України як глава держави є лише одним з вищих органів державної влади (поряд з парламентом, урядом, Верховним Судом України, Конституційним Судом України та ін.).

Вавуліч Олександр
(студент 5 курсу Рівненського державного
гуманітарного університету спеціальності „Політологія”,
наук. керівник – к.політ.н. Кундеус О.М.)

ПРОБЛЕМИ БАЗУВАННЯ ЧОРНОМОРСЬКОГО ФЛОТУ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Проблема базування Чорноморського Флоту (ЧФ) Російської Федерації у Севастополі була і залишається найбільш контраверсійною і складною в українсько-російських відносинах і значною мірою визначає і в найближчій перспективі визначатиме їх характер.

Ряд положень угод України з Російською Федерацією щодо перебування ЧФ РФ на території України не відповідає національним інтересам нашої держави. Це проявляється сьогодні в інцидентах в ході навчання російських підрозділів на території Криму, в проблемах контролю за діяльністю, чисельністю та озброєнням ЧФ, у нецільовому використанні відповідної інфраструктури і в багатьох випадках відсутності угод про її оренду, і незаконному утриманні гідрографічних об'єктів. Україна також немає можливості гарантувати відсутність ядерної зброї на кораблях ЧФ, що базуються в українських портах та в арсеналах ЧФ, розміщених на українській території.

Присутність Чорноморського флоту РФ у Криму має геополітичний контекст, оскільки спрямована передусім на збереження російсько-політичного домінування в регіоні. Основними військово-політичними завданнями ЧФ Росії є: контроль над діями НАТО в Чорноморському регіоні, утримання України, Грузії і Молдови в єдиному оборонному просторі СНД, контроль над транспортними та енергетичними коридорами, посилення позицій Росії в зонах нестабільності на Північному Кавказі, Криму та Придністров'ї. Статус Чорноморського флоту Російської Федерації в Україні, його основні параметри, умови перебування та порядок розрахунків визначаються трьома основними документами: "Угодою між Російською Федерацією та Україною про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України" (Угода про статус ЧФ), "Угодою між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту" (Угода про поділ ЧФ) та "Угодою між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з поділом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України" (Угода про розрахунки за ЧФ). Крім зазначених

рамкових угод існує ще близько 10 окремих угод та низка допоміжних нормативних актів.

Проблема базування ЧФ Росії включають в себе досить багато проблем:

- щорічні мільярдні збитки України через несплату за оренду землі, майна, баз, забруднення отруйними речовинами воєнного призначення прибережних вод Чорного моря з боку Росії;

- незаконний продаж нерухомості, спираючись на підтримку адміністрації Севастополя, під виглядом будівництва житла для військовослужбовців ЧФ, за символічну ціну розпродавав багато землі російським комерсантам, чим також грубо порушувались підписані угоди, оскільки землі і майно, передані в оренду ЧФ РФ мали використовуватись виключно за цільовим призначенням. Лише за офіційними даними МЗС України самовільно захоплені ЧФ ділянки землі, акваторії, майнові комплекси та інші фонди (це – 75 земельних ділянок, площею більше 150 гектарів, 86 об'єктів) використовуються безпідставно на безоплатній основі.

- 13 серпня 2008 року, після відомих подій на Південному Кавказі і військового конфлікту, в якому взяли участь кораблі ЧФ РФ, Президент України В. Ющенко підписав Укази № 706/2008 та № 705/2008, якими були запроваджені нові правила перетинання державного кордону України (дозвільний механізм) військовослужбовцями, військовими кораблями (суднами забезпечення) і літальними апаратами ЧФ РФ, а також механізм погодження пересувань підрозділів флоту територією України.

- у період з січня 2008 р. по січень 2009 р. військовослужбовцями ЧФ РФ було здійснено 521 правопорушення та 16 злочинів, серед яких нанесення тяжкого тілесного ушкодження. З 1 вересня 2008 р. по 24 січня 2009 р. зі 137-ми повідомлень про перетин державного кордону кораблями ЧФ РФ 78 повідомлень надіслані з порушенням законодавства України. У 17-ти випадках кораблі ЧФ РФ й екіпажі кораблів Чорноморського флоту свідомо відмовлялись від проходження прикордонного контролю під час перетину державного кордону України.

Базування ЧФ РФ несе небезпеку державному суверенітету України через:

- підігрівання сепаратизму й підтримка антиукраїнських організацій в Україні;

- перешкоджання зовнішньополітичним намірам України;
- втручання у внутрішні справи України;
- самочинне захоплення об'єктів у Криму;
- перешкоджання українському правосуддю;

- відкрите зазіхання на українські землі;
- свідоме невиконання базових угод між Україною та Росією;
- незаконне втручання військовослужбовців ЧФ РФ у діяльність військовослужбовців ЗС України (незаконна діяльність патрулів ЧФ РФ у місцях дислокації ЧФ РФ).

Угода між Україною і Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України говорить про те, що термін перебування Чорноморського флоту Російської Федерації продовжено на 25 років, до 28 травня 2042 року з наступним автоматичним подовженням на наступні п'ятирічні періоди, якщо жодна зі сторін не повідомить письмово іншу сторону про припинення дії Угоди не пізніше, ніж за один рік до завершення терміну дії. Оплата за перебування флоту складається зі щорічних платежів у 100 мільйонів доларів США на рік, починаючи з 2017 року.

З точки зору національних інтересів, продовження перебування Чорноморського флоту РФ на території України є неприпустимим. Чорноморський флот РФ був і залишається фактором військового, а, головне, політичного тиску на Україну. Під час свого перебування на території України ЧФ РФ регулярно порушував українське законодавство, ігнорував рішення українських судів, самовільно переміщував по Криму зброю, у тому числі ракети, глумився над національною символікою, був осердям п'ятої колони Москви в Україні.

Можна констатувати той факт, що Україна навмисне «закриває очі» на ті негативні моменти котрі присутні в українсько – російському воєнно – політичному співробітництві. Порушення РФ законів України, та неприпустима поведінка військовослужбовців ЧФ РФ в Криму, свідчить про те, що Росія потурає всіма морально – етичними, законно – правовими нарами щодо України.

Вусатий Борис

*(студент 4 курсу Рівненського державного гуманітарного університету спеціальності „Політологія”,
наук. керівник – к.і.н. Невинна Г.Я.)*

СПОРТИВНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Спорт представляє полі функціональне явище сучасного суспільства. Розвиток національних систем спорту в сучасних умовах відбувається під впливом і в контексті розвитку міжнародного спорту.

Наукове видання

**ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ:
СВІТОВИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД**

**Матеріали II міжвузівської науково-практичної
конференції молодих політологів**

24 листопада 2010 р.

Підписано до друку 17.02.2011 р. Формат 60x84.
Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 10,95. Замовлення № 101/1. Наклад 300.

Редакційно-видавничий відділ
Рівненський державний гуманітарний університет
33028, м. Рівне, вул.С.Бандери,12

П 50 **ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ: СВІТОВИЙ
ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД.** Матеріали
II міжвузівської науково-практичної конференції
молодих політологів. 24 листопада 2010 р. – Рівне:
РДГУ, 2011. – 194 с.

УДК 32.001.76
ББК 66.0

© Рівненський державний гуманітарний
університет, 2011